

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sredi, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oglasila plačje se od štirinastopne peti-vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Izstop slovanskih poslancev iz istrskega deželnega zbora.

Iz Istre, 15. februarja.

Poroča se, da so se zdaj tudi slovanski poslanci istrskega deželnega zbora umaknili nečuvemu laškemu terorizmu, in da so izstopili iz deželnega zbora.

Slovanski poslanci so dolgo prenašali divjaško počenje laških nasprotnikov, o katerem počenjanju je c. kr. korespondenčni urad poročal tako previdno, kakor da hoče za vsako ceno prikriti resnico in preslepiti javno mnenje. Galerija je slovanske deželne poslance insultirala, ne da bi se bili poklicani krogi temu količkaj resno uprli, laški deželni poslanci so kar očitno simpatizovali z galerijo in demonstrovali proti slovanskim poslaneem in svoje Slovanom toli sovražno počenje, da kronali s sklepom, določujočim italijanščino za jedini in izključni razpravni jezik istrskega deželnega zbora.

Vsled tega sklepa se slovanski poslanci več ne udeležujejo sej deželnega zbora, in iz listov je posneti, da so iz deželnega zbora sploh izstopili, česar pa oficijalno, z izjavo, običajno v takih slučajih, še niso potrdili.

Vzlic temu ne verujemo, da bi se hrvaški in slovenski poslanci vrnili v deželni zbor. To jim ni mogoče, to jim brani skrb za osebno varnost in v še večji meri čast slovenskega in hrvaškega naroda. V Pulju so slovanski poslanci prav tako v nevarnosti, kakor v Poreču. Ako bi sedaj v deželnem zboru govorili v svojem jeziku in kljubovali rečenemu sklepu o razpravnem jeziku, lahko bi se zgodilo, da bi tekla kri.

A ne glede na osebno varnost — prav slovanski poslanci istrski so že opetovano dokazali, da so pripravljeni žrtvovati sami sebe, svoj kri in svoje življenje, da branijo pravice slovanskega prebivalstva — brani tudi čast istrskih Slovanov slovenskim in hrvaškim poslaneem, udeleževati se še dalje sej in razprav dež. zbora. V parlamentu, v katerem zastopniki manjšine prebivalstva odrekajo zastopnikom večine prebivalstva vse pravice, celo pravico, posluževati se svojega jezika, tam ni več

mesta za poslance, kateri se zavedajo svojih narodnih dolžnosti.

Kruto nasilstvo laških poslancev je pregnalo slovanske zastopnike iz vseh treh deželnih parlamentov na Primorskem. Goriški dež. zbor ni mogel imeti ne jedne seje, v tržaški deželni zbor slovanski poslanci sploh niso vstopili, iz istrskega dež. zbora pa so morali izstopiti.

Ali ni to predrastična ilustracija na Primorskem vladajočih razmer? Take razmere ne vladajo v nobeni drugi kronovini in kar je najžalostnejše, je to, da je teh razmer kriva jedino in izključno samo vlada.

Sad, kateri je sejal prejšnji namestnik Rinaldini gre v cvetje, in Gautschevo ministerstvo ne stori ničesar, da zgolj ob njegovi milosti in podpori živeče italijanske stranke nauči „mores“. Lahov se boji Gautsch prav tako, kakor njegovi predniki, dasi ni morda nikjer tako lahko, narediti mir in red, kakor v Istri.

Vlada naj postavi Italijane pred alternativo: naj priznajo pravice slovanskih poslancev in naj spoštujejo njih osebno varnost ali pa razpusti dež. zbor in razpiše nove volitve, pri katerih pa naj ne podpira, kakor doslej vedno, laških kandidatov, ampak naj z vso energijo in z vso strogostjo pazi, da se bodo vršile volitve pošteno in svobodno. Ako bi vlada tako nastopila, postali bi zdaj toli preširni Labi kmalu ponižni, kajti to ve vsak otrok na Primorskem, da se imajo Labi jedino vladi in njeni podpori na jedni strani, na drugi strani pa njeni in njenih organov vnebovpijoči prizanesljivosti zahvaliti, da imajo v dež. zboru istrskem večino. Ako bi vlada hotela, bi tej slavi bilo kmalo konec, ali pravker neče ničesar storiti, da bi zmagala pravica, da bi bilo konec nemoralnostim, krivicam in nasilstvom, zato so se razmere na Primorskem tako razvile, da večina prebivalstva ni več zastopana v nobenem primorskih dež. parlamentov.

V Ljubljani, 18. februarja.

K položaju. Nemškoliberalna opavska „Silesia“ je prinesla članek, v katerem trdi, da je nadaljevanje obstrukcije izključeno in da bo mogla

vlada — četudi ne bi imela trdnosvezane večine — predložiti nagodbene točke. Izpremembe jezikovnih naredb zadoščajo, da ne bodo nemškoliberalne frakcije več odrekale vladi svoje podpore, in upati je, da ne pojdejo tudi nemški naprednjaki več pod komando radikalnih elementov, t. j. nemške ljudske stranke z Wolfvci na čelu. Nemci hočejo vlado podpirati po možnosti, saj so izprevideli pri vseh novih ministerstvih, da slede slabim vedno le še slabša. — „Grazer Tagblatt“ rati te izjave kar besni. Češki veleposestniki, liberalci na Moravskem, zlasti pa stari Chlumcky so mu izdajice naroda, katere obsipa z najhujšimi očitki. Tolaži se pa, da volilci ne bodo dovolili liberalcem in naprednjakom prej odnehati od obstrukcije, da se jezikovne narredbe povsem ne odstranijo.

Rohonczyjeva razkritja o sramotnih volilnih korupcijah so spravila ogersko vlado in liberalno večino v hude stiske. Budimpeštanski in dunajski židovski časopisi so hoteli najprej ves škandal z — molkom zatreti, potem pa so proglasili Rohonczyja — blaznikom. Toda ves napor je brezuspešen. Opozicijsko časopisje izrablja vso afero pošteno, in neki večerni list je prinesel to le perečo satiro: Baron Desider Banffy, kralj. oger. privil. trgovec z dragutinami v Budimpešti. Trdjava. Sv. Jurija trg 1., in v liberalnem bazarju, Dorotejina ulica 14 (zvečer od 6—8 ure). Z ozirom na bližajoče se splošne volitve izredno nizke cene. Priporoča se bogata zaloga raznovrstnih naslovov in redov, kakor naslov tajnega svetnika, grofa, barona, plemenitnika in druž. h. manjših svetniških naslovov itd. itd., veliki in majhni redi vseh razredov v bogatem izboru so vedno na skladišču, tako tudi zlati zaslužni križec in drugo tako blago... Svarimo pred inozemsko konkurenco! N. B. p. t. odjemalce vnovič opozarjam, da sem doslejšnemu svojemu prokuristu, baronu Samuelu Josiki, vzel pravico, podpisovati tvrdko, zato prosim častite kupce, naj se obrnejo v vseh kupčijah odslej vedno le na me. Za žide vse 50% dražje. — „Deut. Volksblatt“ pa pripoveduje: V času, ko kvotnega vprašanja nikakor ni bilo možno rešiti, vprašal je Badeni Banffyja: „Kaj ko bi, dragi g. kolega, razpustila oba parla-

LISTEK.

Gledališko pismo.

Na Dunaju, 15. februarja t. l.

Na dolgu sem že precej s poročilom, — mej tem pa se je dogodilo marsikaj znamenitega v dunajskem gledališkem življenju.

Dvorno gledališče je dobilo novega vodjo. Prišel je iz Nemčije, — „nemo propheta in patria“ ne velja nikjer toliko nego pri nas. Dr. Burckhardt se odpravil na vrat na nos. Njegova „Županova volitev“, kjer riše z neusmiljeno roko korupcijo sodnikov, mu je spodnesla tla. Mož, ki je bil pozvan v ravnateljstvo dvornega gledališča kot jurist, ne imajoč pravega pojma o vodstvu te naprave, naj bi bil slepo orodje v rokah mnogih mogotcev in odločilcev. A Burckhardt je imel bistro glavo in v kratkem se je udomačil v novem poslu. Izjemoma se je uresničila prislovica: „Komur Bog dá službo, temu dá tudi v to potrebno pamet“. Seveda jo je še včasih tu in tam zavozil, a večinoma je vender pogodil pravo. Uvedel je v dvorno gledališče doslej z nekim svetim strahom prezirane moderne dramatike. Ibsen, Hauptmann, Sudermann so si pri orili mnoge, sicer ne šumne, a poštene uspehe. Stopil je

v kolo mladih dunajskih pisateljev, ter Ebermanna, Schnitzlerja i. dr. prvič privedel na oder. Klasikov pa pri vsem tem ni zanemarjal; ustanovil je nedeljske popoldanske predstave za zelo znižane cene, in omogočil s tem obisk gledališča tudi malim uradniškim in delavskim krogom.

Burckhardt je znal pridobiti novih, čilih, realističnih predstavljajcev, kar ni ugajalo tradicionalnim deklamatorjem, in prav iz vrste teh se je pričelo rovatiti proti njemu. Zakulisne spletke so ga pokopale baš tedaj, ko si je kot pisatelj, kot pripovedovalec in dramatik pridobil priznanje. Moderne težnje Burckhardta niso bile po godu na nekaterih višjih mestih, in hlastno so porabili priliko, ko je pokazal, da ne pozna bizantinizma, ter ga pahnili iz ravnateljstva.

Novi ravnatelj se je kot kritik mnogo bavil z gledališčem. Znan je kot navdušen priatelj Ibsenov ter kot zagovornik Hauptmannov. Modernim torej tudi Schlenther ne bo sovražen; vprašanje je le, ali jih bo mogel toliko upoštevati, kakor bi rad. Saj tudi on ne bo sam svoj gospodar!

Skoraj istodobno z „Županovo volitvijo“ je uprizoril Burckhardt v Raimundovem gledališču svojo „Katrico“. Ako je pri prvi igri — sluteč morda ugovore — zastavil svojo osebo ter šel pogumno v

boj, je pri drugi skrbno čuval anonimnost, ne hoteč pred predstavo ali pri nji uplivati na občinstvo. Delo naj si samo pridobi uspeh, in sodba bodi izrečena brez vsakih cizrov. Tako je mislil pisatelj. — In res si je pridobil lep uspeh. Naj sporočim o njem obširnejše. „Katrica“ ima tale sujet:

Sin bogatega trgovca se zaljubi v Katrico ter pridobi za njo svoje roditelje. Katrica pa se je, komaj dorastla deklica, udala sinu fabrikanta, da s tem reši brata, ki bi bil sicer radi tatvine ovađen in kaznovan. Zdaj živi pri strijcu, ubogem pisarju, ter se živi s šivanjem. Ko jo hočejo baš prvič posetiti stariši zaročenčevi, pride tudi njen ves razcapani brat iz tujine, kjer je bil radi tatvine zaprt. V sosednji sobi skrit, zahteva po odhodu trgovčeve družine, da mu Katrica oskrbi pri teh službo, sicer žuga, da izda njeno sramotno skrivnost. Katrica, ki kljub strijčevemu prigovarjanju ne zaupa zaročencu svoje prošlosti, tega ne stori, pač pa svari trgovca, ko sprejme brata v službo. Zato se maščuje brat s tem, da izda Katrino sramoto; ženin jo zavrže v hipni jezi, ne da bi čul njenega oproščenja. Katrica odide; čez pol leta se vrne bolna — v bolnico. Ko to izvedo zaročenec in stariši, prihitijo jo obiskat in tu se spravijo z njo ob smrtni postelji. Dogodek ima mnoge realizmu primešane sen-

menta?" Banffy se je prestrašil, rekoč: „Kaj pa mislite! Zadnje volitve so nas veljale 2½ mil. gld. Kje naj vzamemo vnovič denarja?“ Grof Bidei je dejal svojim prijateljem, katerim je to Banffyjevo opombo povedal: „Bržčas so veljale Banffyja volitve še jedenkrat toliko!“

Kako postopa ogerska vlada proti agrarno socijalnemu gibanju. V ogerskem drž. zboru je interpeliral posl. Sma ministra notranjih del, Perczela, ali mu je znano, da je ukazal mestni stotnik Toth, naj policisti zasedejo hišo meščana-posestnika Barkonyja ter njemu, soprogi in hčeri pobere ves denar, kateri najdejo pri njih; ali je ministru znano, da so ta ukaz policisti res in z velikim nasilstvom izvršili ter preiskali Barkonyjevi družini vse žepe, jim vzeli vse, tako da nimajo sedaj ničesar? To se je zgodilo baje radi tega, ker je Barkonyi urednik socijalističnega lista „Földmívelő“. Ali je ministru znano, da so se vršile take preiskave tudi pri drugih socijalističnih voditeljih, katerim so tudi pobrali ves denar? Kako misli kaznovati minister take atentate na hišni mir in privatno posest? Perczel je prostodušno priznal, da mu je vse to nečuvno postopanje policije znano, in da bo vlada še nadalje zasledovala hujšaka kmetiskih upornikov, ki nabirajo denar v revolucionarne svrhe. Ministru je liberalna stranka, katere člani so bili skoraj brezizjemno vsi izvoljeni z vladnimi nasilstvi in s korupcijami, glasno ploskala. Tako je možno oger-ki vladi, opirajoči se na židovsko-liberalno večino, kateri nedostaja tudi poslednja iskrica političnega poštenja, biti v obraz osebnim svobodam ter gaziti voljo naroda. Bajoneti, puške, polcija in denar so jedino sredstvo madjarske politike.

Protipapeške demonstracije v Rimu. 15 visokošolcev, ki so člani nekega „katoliškega“ akademičnega društva, je prisostvovalo poslednji, jubilejni maši papeža s svojimi dijaškimi znaki ter so klicali: Živel papež-kralj! Radi tega so objavili drugi visokošolci, na čelu jim mnogo vseučilišnih profesorjev, slovesno izjavo, s katero protestirajo proti vedenju one petnajstotice. Razeu tega je šlo okoli 800 visokošolcev s svojo vseučiliščno zastavo k spomeniku Giordana Buna, kateri so okrasili s cveticami. Dva govornika sta slavila svobodo misli, za katero se treba boriti z vsemi sredstvi proti vsakomur. Velikošolci so tudi navdušeno klicali: „Živel Zola!“ Katoliško dijaško društvo je odgovorilo s tem, da je proglasilo svoje nasprotnike za — žide in framasone. Lahko sredstvo!

Dopisi.

Iz Lukovce. Doba, v kateri živimo, zove se pač po pravici doba snovanja društev. Snujejo se nova društva, da je veselje. Snujejo se nova društva, naj so že potrebna ali ne. Že v našem malem brdskem okraju ti pririje na dan skoro vsak teden kaka nova posojilnica, nova hranilnica ali novo konsumno društvo. Hranilnice seveda ponajveč v krajih, v katerih ni nikakega kapitala na razpolaganje, posojilnice ponajveč v krajih, v katerih ni nikakega veščaka v kreditnih in zemljiškopravnih zadevah in konsumna društva ponajveč v krajih, koder ni nobenih tovarn, torej nikakega pravega

timentalnosti. Značaji so narisani večinoma izborni. Res da moški v obče, — ako izvzamemo Katričinega brata, — niso dovelj aktivni, da so vsi pre-dobrovoljni in prerahločutni, a kljub temu nam ubogi, a vedno veseli pisar, pod vlado svoje žene stječi, dobrodušni trgovec, njegov zaljubljeni, sanjavi sin podajajo v svoji karakteristiki marsikaj izvrstno pogojenega. Najbolje je označen nepridiprav, Katričin brat. To je plastična podoba iz življenja. Poleg Katrice, ki kaže v borbi mej ljubeznijo in strahom, mej srečo in pretečo nezgodo razdvojeno žensko srce, je jako dobro označena klepetava so-seedinja, in vedno zdihujoča in tarnajoča pisarjeva sestra. Trgovčeva žena pa ni risana enotno. Malih nedostatkov ne bomo omenjali. Zanimivo zapleteno dejanje in živahni, mnogokrat duhoviti, dovtipni razgovori so pripomogli, da so se pozabile tudi nekatere hibe pri značajih. Le v zadnjem dejanju je dolgi, cinični razgovor bolniških strežnic povzročil nekaterim skrajno neugoden utis. Da bi bila katera strežnica, kljub temu, da jo navade in večletna služba morda stori nekoliko trdosrčno, tako podlega srca, tega ne verjem.

V obče kaže „Katrice“ jako lep talent pisatelja, ki postane v krogu avstrijskih dramatikov še odličnejak.

delavskega stanu. Snujejo se nova društva, ker to zahteva naša doba — ali pa je temu kriv kak poseben bacilus, krstimo ga „bacilus snovanja društev“. Ljubeznjivi bratec se temu novemu bacilu ne boče čudil, saj se je isti pred nedavnim časom v tem istem listu seznanil z jako redkim in radi tega mnogo bolj zanimivim bacilom, namreč z bacilom poslanstva, katerega je, seveda po mučnih preiskavanjih, pogruntal dr. Karol Slanc. Kakor oaza sredi puščave, zdi se mi naša lukoviška občina sredi teh od bacila snovanja društev okuženih krajev in časov. Dasi je baš Lukovica kot sed-z c. kr. uradov središče brdskega okraja, nimamo tu niti bralnega društva in kaj šele posojilnice ali hranilnice ali konsumnega društva. Ni moj namen razmišljavati o tem, je-li to dobra ali slaba stran naše občine, — ker bi me tako razmišljanje preveč odstranilo od pravega namena teh vrstic — upam pa da se mi ne boče štelo v greh, če kar tako mimogrede izpovem svoje mnenje, da bi imela vsaka posojilnica ali hranilnica tu v središču brdskega okraja mnogo večji pomen, pa tudi mnogo bolj solidno podlago in vsled tega mnogo večji upliv, kakor pa kje drugod v našem okraju. In da bi bilo tudi bralno društvo tu v Lukovici na mestu — mi bo marsikdo rad verjel. Vkljub temu se pri sed-njih družabnih razmerah ne ogrevam za nobeno novo društvo, ker sem prišel tekom zadnjih let do prepričanja, da se tukajšnji, če že ne rečem mero-dajni, pa vsaj raz socijalno stališče boljši krogi bolj ogrevajo za „Wacht am Rhein“, kakor za naše krasne narodne pesmi in bi bil tem istim krogom kak „Bund“, bodisi že kateregakoli imena, b lj pri srcu, kakor pa slovensko bralno društvo. Tistim, ki so mojega prepričanja, bodi v tolažbo, da se v krajih, v katerih se, kakor pri nas, rekrutira inteligenca večinoma la iz vsakovrstnih urad-nikov, lice družabnega življenja kaj hitro spre-minja. Sicer pa nisem prišel proklinjat marveč blagoslovlat in zato preidem raje k pravemu pred-metu svojega poročila, namreč k zadnji veselici tukajšnjega prostovoljnega gasilnega društva. Dne 6. februarja t. l. priredilo je tukajšnje gasilno društvo plesno veselico s š. ljvivim srečkanjem. Ta veselica je vkljub neugodnim družabnim raz-meram sijajno vspela in zato gre zasluga v prvi vrsti prezalažnemu načelniku tega društva g. Luki Mlakarju, tukajšnjemu trgovcu in županu. Njegova trdna volja in krepka roka pomogli sta ognjegas-nemu društvu na noge že v marsikaterem kritičnem položaju. In da je gmotni položaj našega gasilnega društva danes tako povoljen, gre zahvala pač le njegovi res iskreni in požrtvovalni ljubezni do tega društva. Lepo številce izvršujočih in podpor-nih članov se nas je zbralo kritičnega dne v go-renjih prostorih Mlakarjeve gostilne. Dobre volje smo prišli rano na večer in židane volje smo odšli rano v jutro. Zabavali smo se prišli in zabavali smo se izvrstno. Prišel se je plesni večer z šaljivim srečkanjem. Pristna kava iz Ceylona, duhan, kakoršnega puši le sultan maročanski, vina, kakoršna premore le klet vatikanska, skratka izbrani in iz-borni so bili dobitki, zato je bilo pa tudi pože-lenje po srečkah neutešljivo. In ta večer zgodilo se je čudo, da je celo osoda — ona ista osoda, ka-tero pozna svet le pod primkom „slepa“ ali „ne-usmiljena“, da je vsa slepa osoda postala „šaljiva“ in to s tem, da je naklonila posameznim igralcem njih stanu primerne dobitke. Omenjam le, da je naklonila društvu zdravniku pristen angleški operacijski nož — o katerem so posamezni nevoš-ljivci trdili, da ima jako sumljivo podobnost z na-vadnim dvakrajcarskim „pipcem“ in da je podelila starosti naših lovcev krasno dvocevko — o kateri so hudobneži, vkljub temu, da so se videli na do-tičnem zaboji še pristni poštni znaki tovarne v Borovljah, govorili, da jo je delal domači mizar

O drugih dramatičnih proizvodih omenim naj le, da si je nemško-narodno gledališče pridobilo v „Hans Hucklebeinu“ novo privlačnico. Ta vesela igra se uprizori v Zagrebu pod naslovom „Kinematograf“. — Karlovo gledališče je doneslo dve igri, ki sta vzbujali občo pozornost: „Novi ghetto“, ki je duhovita Herzlova apologija židov-stva, in je izzvala že velik gledališki škandal mej antisemiti in židi, ter Schnitzlerjeva „Frei wild“, ki se bori proti dvoboju. — V gledališču ob Du-najčici pa se je ponesrečil poskus z igro „Leni“ iz kmetkega življenja, podajajočo vse one nenarav-nosti in osladnosti, kakor slične, po romanih pri-krojene, katerim je vedno le umetniška dovršenost „Monakovcev“ ali „Schlierseejcev“ (sloviti potovalni gledališki družbi, ki imata v repertoarju zgolj igre iz kmetkega življenja), pripomogla do veljave. — Raimundovo gledališče pa uspeva z vsako igro, kjer nastopi Girardi; brez njega bi propadle vse igre, ki so se v zadnjem času uprizarjale z izredno marlj-ivostjo druga za drugo.

Vidite torej, gospod urednik, da se Dunaj tudi dramatično jako giblje, ter da ima še vedno prven-stvo mej avstrijskimi mesti glede umetniškega živ-ljenja.

Štefan.

Jurče. S srečkanjem bili smo, kar sicer ni navada, vsi zadovoljni, tisti, ki so dobili, pa tudi tisti, ki so odšli prazni. Po srečkanju so se vrstile napitnice resne, pa tudi šaljive vsobine. O! prvih omenjam le iskreno napitnico načelnika g. Mlakarja na pravitelga vladarja, kot zaščitnika vseh dobrodelnih društev in kot našo nado v sedanjih, za avstrijske Slovence tolikanj viharjih časih. O! zadnjih pa omenjam govor g. Maksa Niča v eminentni važnosti vode za človeštvo sploh in za gasilne cavi posebej. In mej posameznimi govori se je glasilo brdsko pevsko društvo „Zurja“ pod spretnim vo-dstvom g. Marolta v ljubko-sentimentalnih in bo-vesto - krepkih akordih domačih pesmic. O plesu samem omenim, da je bila udeležba istega živalna in da je trajal brez vsakršne katastrofe do ranega jutra. Skratka, naše gasilno društvo, katero je že tolikrat dokazalo, da hoče in sme udušiti človeško imetje zadevajoči in raztezajoči plamen, pokazalo je dne 6. svečana t. l., da zna udušiti tudi razstvar-jajoči plamen nesloge in priredilo nam je res lep in zabaven večer. „Na pomoč“ je njih pozdrav, „na pomoč“ je njih geslo. In da se tega gesla tudi drže, pokazali so na dan veselice s tem, da so po nasvetu načelnika nabrali lepo svotico v podporo večletnemu, izbornemu, marljivemu in duhovitemu členu, g. Valentinu Stupici, katerega je dolgotrajna bolezen spravila v gmotne zadrege. In ba! ta čin hvalečnosti je bil zame najlepši moment celega ve-čera. — Sklepam z željo, da bi nam gasilno dru-štvo s svojim vrlim načelnikom napravilo še več tako lepih večerov in da bi naklonil gasilnemu društvu svoje simpatije tudi oni del naših soob-čanov, kateri je blestel dne 6. svečana t. l. s svojo odsotnostjo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 18. februarja.

— (Čedalje zanimivejše!) V popolnitev svoje znane brzojavke o danji seji obč. sveta prijavlja „Grazer Tagblatt“ danes dopis, iz katerega je jasno razvideti, da je bil pisatelj ali inspirator dopisa pri seji navzočen. V dopisu se navajajo reči, katerih iz listov absolutno ni posneti, in izražajo se utisi, ka-tere je bilo možno samo pri seji dobiti. A vender ni bilo pri seji nobenega poslušalca iz občinstva. Seveda se vse pretirava in zavija. Obč. svet. Plan-tanu se očita: „er erging sich in den pöbelhaftesten und unwahrsten Angriffen“ proti nemškim dijakom in pravi se, da je zahteval, „dass etwas gegen die „Burschen“ geschehe, die er Renegaten schimpft“. O obč. svet. dr. Požarju pravi dopisnik „Köstlich war das kindische Gethue des Rectos magnificus der slov. Universität in spe, dr. Požar, k. k. Gym-nasiallehrers, der seinen lieben Collegen laut Beifall spendete und ihn durch allerhand Zurufe aufmun-terte“. O županovem odgovoru na Plantanovo in-terpelacijo pravi dopisnik, da je bil „wohlinstu-diirt“, in trdi da je dr. Požar nastopil kot denun-cijant in zabaval „die ehrenwerthe Versammlung“ z mejklicem „profesorji“, ko je župan govoril o za-peljivcih nemških dijakov. Tako hudobno in lažljivo poročanje se samo sodi. Obč. svet. Plantan je pač ostro, a povsem dostojno govoril, obč. svet. dr. Po-žar pa je, ko je župan govoril o hujekacijah, vzkliknil „stariši“ in ne „profesorji“, kar je zaklical neki drugi obč. svetnik. Pisatelj ali inspirator dopisa je to brčkone nalašč zamenjal. Vsa ta natolcevanja in zasramovanja so gotovo jako zanimiva, in zaslužijo, da smo jih nekoliko nižje obesili in pribili.

— (Repertoire slovenskega gledališča.) Danes se bode prvič pela komično fantastična opera „Vesela ženske vindsorske“, katera se upri-zori na korist izbornemu opernemu kapelniku gosp. Benišku. Častna dolžnost je, da občinstvo g. Be-nišku dokaže ta večer svoje simpatije in svoje pri-znanje in to z obilnim obiskom. Dostavljamo, da je g. Rašković že popolnoma okreval.

— (Glavna tobakarna v Ljubljani.) Pišejo nam: Že večkrat sem poslal v glavno tobakarno po dopisnice ali po vožne liste, a sem dobil le nemške tiskovine. Šele ko sem jih vrnil ter odločno zahteval dvojezičnih, so mi jih dali. Iz tega sklepam, da se v ljubljanski glavni tabakarni odjemalcem redno vsiljujejo le nemške tiskovine, čemur je odločno ugovarjati.

— (Prenovljenje mestne dvorane) napre-duje dobro. Zdaj se nekatera slikarska dela izvrš-jejo. Galerija dobila je okusno izdelano železno ograjo in vhodna vrata. Dvorana bode električno razsvetljena.

— (Nove zgradbe v Ljubljani.) Kakor že-jemo, namerava g. Jos. Gorup, zgraditi na vrtu stare bolnice ob Dunajski cesti letošnje leto dvoje dvonadstropnih hiš obsegajočih več stanovanj.

— (Letošnji glavni nabór) za mesto Ljub-ljano se bo vršil dne 14. in 15. marca t. l. v telovadnici II. mestne deške ljudske šole na Cojzovi cesti, in sicer prvi dan se

tujce, v Ljubljani bivajoče, drugi dan pa za domače (v Ljubljano pristojne) fante. Nabór se bo pričel ob 8. uri zjutraj, in je priti nanj snažno opravljen in očeden.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani) Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 6. do 12. februarja kaže, da je bilo novorojencev 25 ($= 37.12\%$) mrtvorojenci 4, umrlih 15 ($= 22.27\%$), mej njimi jih je umrlo za jetiko 6, za vnetjem sopilnih organov 2, valed mrtvonda 1, za različnimi boleznimi 6. Mej njimi sta bila tujca 2 ($= 13.3\%$), iz zavodov 6 ($= 40\%$). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za za dušljivim kašljem 4, za vrtico 2, za ošpicami 1 oseba.

— (Slov. bralno društvo v Kranji) priredi v svojih prostorih v nedeljo dne 20. februarja t. l. maskarado. Začetek ob polu 9. uri zvečer. Vstopnina: članom 20 kr., nečlanom 40 kr. za osebo; nekostumovani, izvzemši garde dame plačajo 20 kr. globe. Vstop dovoljen je le z vstopnico. Maskam priporoča se, da si vstopnice preskrbijo že prej, če se hočejo pri vstopu izogniti demaskovanju pred jednim odborikom.

— (Požar.) Iz Logatca se nam poroča: Dne t. m. ob 9. uri dopoldne se je vnelo pod streho hleva posestnika in klobučarja Fr. Urbasa v Zg. Logatcu št. 45. Škode je za 1800 gld., zavarovan pa je bil pogorelec le za 1200 gld.

— (Ponesrečil) je dne 11. t. m. 31letni Janez Bernik od Sv. Barbare v kranjskem okraju. Hotel je posekati bukev, katera je nanj padla in ga ubila.

— (Iz deželnega zbora štajerskega.) V seji deželnega zbora štajerskega stavili so poslanci dr. Ivan Dečko in drugovi na c. kr. namestnika naslednjo interpelacijo: Občina Petrovče pri Celji, vložila je valed sklepa odborove seje dne 25. maja 1896 na deželni šolski svet štajerski prošnjo, da se na šolah v Petrovčah in Libojah uvede v smislu obstoječih zakonov posebno čl. 19 zakona od 21. decembra 1867 št. 142 drž. zak. slovenski jezik kot izključljiv učni jezik in da se uredi poduk nemškega jezika kot neobveznega podučnega predmeta. To prošnjo odposlala je občina petrovška dne 27. maja 1896, tako da je dospela gotovo že 28. maja 1896 na deželni šolski svet, od koder pa še do danes ni prišla nobena rešitev. Ker je vprašanje glede podučnega jezika na slovenskih šolah že v preminogih slučajih na postavni podlagi bilo rešeno, ni uvideti, kako da bi za rešitev te zakonite zahteve treba bilo leta trajajočega premišljevanja, in ker ima slovensko prebivalstvo občine v Petrovčah v ustavi zajamčeno pravico, da se končno uredi podučni jezik na šolah v Petrovčah in Libojah na zakoniti podlagi, usojamo si podpisani staviti na njegovo ekscelenco gospoda c. kr. namestnika kot predsednika deželnemu šolskemu svetu vprašanje: 1. kaka zavira je, da se prošnja občine petrovške za ureditev podučnega jezika v šolah v Petrovčah in Libojah, vložena že meseca maja 1896 še do danes ni mogla rešiti? 2. ali hoče njegova ekscelenca dati preiskati, kje je ta zadeva obtičalala, ter potrebno ukreniti, da pride rešitev v kratkem času? Interpelacija bila je stavljena v slovenskem jeziku, pa prečitala se je pri polnem miru, pravi čudež, po neznanskem razsajanju, pri prvih dveh slovenskih interpelacijah, s katerim so hoteli nekateri nemški kričarji v zbornici sami in na galeriji rabo slovenske besede v deželnem zboru štajerskem preprečiti. Ker se postavnim potom raba slovenskega jezika v tem deželnem zboru ne da prepovedati, surovemu razsajanju se pa slovenski poslanci nočejo in ne morejo umakniti, sprevideli so dotični nemško-nacionalni tuleži, da se upirajo zastoj. Ko je začel toraj gospod dr. Ivan Dečko interpelacijo čitati, umaknili so se tisti Nemci, katerih nežna uhlja slovenske besede ne preneso, iz dvorane, ter čakali zunaj, da je dr. Dečko čitanje interpelacije dogotovil. — Na vsak način je to velik moralen uspeh, katerega vsi slovenski deželni poslanci priborili s svojo odločnostjo in neustrašljivostjo v deželnem zboru štajerskem.

— (Napad na slovenske okrajne zastope na Štajerskem.) Iz Grada se nam piše 16. t. m.: V današnji seji dež. zbora je nemška večina vzprejela zakonski načrt, s katerim si hoče prislepiti večino v okrajnih zastopih na slov. Štajerskem. Po tem zakonu ne bodo v kuriji veleposestnikov volili samo posestniki, kateri plačujejo od svojih zemljišč določeno svoje davke, ampak volili bodo vsi zemljiščni in hišni posestniki, ki plačujejo 60 gl. davka. Na ta način dobi volilno pravico v kuriji veleposestnikov vse polno nemškutarskih hišnih posestnikov iz mest in trgov in utegnejo v raznih za-

stopih dobiti nemškutarji večino. Debata je bila ostra. Proti predlogu so govorili slovenski poslanci Srnec, Dečko, Rosina in Žičkar ter nekaj nemških klerikalcev. Slovenski poslanci so dokazali, da je načrt v nasprotju z državnim zakonom z dne 5. marca 1862. Srnec je rekel, da bodo Slovenci izvajali konsekvence, ako se načrt sprejme, in da bodo začeli premišljati, ali ne kaže zahtevati narodnih kurij. Jedini dr. Dečko je nemški naklep primerno stigmatizoval. Rekel je, da je načrt „Gau-nerei“. Nemci so seveda začeli na vse grlo kričati in glavar grof Attems je hitro poklical dr. Dečka k redu, Stallnerja in druge nemške poslance, ki so psovali dr. Dečkota z „Se Windischer“ in z drugimi tacimi primki, pa ni hotel poklicati k redu. Dež. zbor je zakonski načrt vzprejel s 35 proti 13 glasom. Ako dobi ta načrt cesarjevo sankcijo, potem bomo slovenski volilci naše poslance prisilili, da opustijo svoje dosedanje neplodno diplomatizovanje, in da začno odbijati klin s klinom. S štajerskimi nemškimi nacionalci se mora tako govoriti, kakor je začel danes dr. Dečko.

— (Iz deželnega zbora koroškega.) Iz Celovca se nam piše z dne 17. t. m.: Deželni zbor je vzprejel danes predlog juridično-političnega odseka, naj se uvedba krščanskega nauka na višjih realčnih razredih odkloni. V debato, ki je trajala jako dolgo, so posegli tudi slovenski poslanci in knezoškof potem pa se je vršilo glasovanje po imenih, in sicer je glasovalo 24 poslancev proti uvedbi in le 8 zanj.

— (Freie Stimmen) javkajo včeraj in točijo krokodilove solze valed tega, ker so se nemški dijaki v Ljubljani morali umakniti. Napadajo župana ljubljanskega Hribarja občinske svetnike, ter pravijo, da menda baron Hein vendar ne bode Slovencem na ljubo prepovedal nositi pruske kulerje, kakor je to storil češki namestnik Coudenhove. Slednjič pozivljejo koroški deželni zbor, naj bi o tej stvari tudi izrekel svoje mnenje (!) po vzgledu štajerskega.

— (Goriški Sokol) priredi na pustni torek, dne 22. februarja t. l., v dvorani „Slovenske čitalnice“ v Gorici veliki ples v maskah in kostumih, pri katerem bo sviral vojaški orkester ces. in kr. pešpolka baron Böck št. 47 iz Gorice. — Začetek ob 8 $\frac{1}{2}$ uri zvečer. Vstop bo dovoljen le v sokolski ali plesni opravi ter osebam v kostumu ali pa v čedni maski.

* (Zola in dunajski klerikalci.) Včeraj zvečer so priredili dunajski klerikalci pod patronanco Luegerjevih pobočnikov „velikanski ženski shod“ proti — Zoli. Par tisoč spokorjenih grešnic, brumnih, v Luegerja zaljubljenih, predmestnih starih devic, nevednih župnijskih kuharic in dekel ter cela armada slavnoznanih hišnic se je zbrala na rotovžu, da „slovesno“ protestirajo, ker je poslalo 500 dunajskih odličnih dam in gospic Zoli priznalno pismo. Najprej sta jim klerikalna obč. svetnika Porzer in Pattai povedala, da je Dreyfus obrezan — žid in da je Zola tudi obrezan — žid, kar je seveda debela laž ter da je toli nesramen pisatelj, da morejo čitati njegove romane samo — prostitutke. To je zadoščalo. Jednoglasno so obsodile strašno ogorčene hišnice in kuharice, ki obrezancev kratkomalo ne trpe, Zolo v peklo! Dobro bi bilo morda, če bi sklicali tudi Koblar, Kalan in Ušeničnik v Ljubljani tak „velikanski ženski shod!“ Zažgali bi hkratu „in effigie“ lahko tudi Zoline slovenske somišljenike! Torej na noge!

* (Berlitzeva metoda za učenje živih jezikov) obstoji v tem, da navaja učitelj učenca k temu, da mislijo v tujem jeziku. Prestavljanje odpade popolnoma. Od prve lekcije naprej čuje učenec samo oni jezik, katerega se hoče naučiti. Nauči se ga tako, kakor si je priučil svojega lastnega jezika. Učitelj in učenec se sporazumeta mej seboj, kakor moreta; največ z gestami. Prve ure so jako neprijetne ter zahtevajo od učencev velike pozornosti. A potem postaja vedno boljše. Učenci začno razumevati posamezne fraze ter jih ponavljajo. Ko poznajo že precej izrazov, tedaj začno šele čitati. — Ta metoda je že vpeljana skoro v vseh večjih mestih Amerike in tudi Evrope. Tako so na Dunaju, v Budimpešti ter v Pragi ustrojene jezikovne šole po Berlitzovi metodi.

* (Nečloveška mati) Na Dunaji je v sredo služkinja Ana Zaticlova umorila svoje nezakonsko novorojeno dete na strašen način. S kuhinjskim nožem je je razsekala na kosce, katere je hotela baš vreči v stranišče, ko jo je opazila prijateljica. Tako se je izvedel, grozni zločin.

(Realizem v glasbi.) Mlad portugalski glasbenik je komponiral simfonijo, katero je imenoval „instrumentalen deskriptiven realizem“. Ko so nekega dne izvajali v Lisaboni njegovo delo poslušalo jo je občinstvo z velikim — presenečenjem. Mahoma pa je v orkestru počil samokres. Ljudje seve niso vedeli, da je strel tudi del simfonije. Vse

je prestrašeno hitelo proti izhodu, da se reši. Mladi glasbenik je hitel na pozorišče, da raztolmači občinstvu oni strel, toda dvorana je bila že povsem — prazna. No, lahko je bil zadovoljen, saj je njegovo delo doseglo nenavaden efekt.

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Po gosp. J. Gorjancu 16 kron 40 vin.: Na debeli četrtek, v gostilni „pri Zajcu“ na Rimski cesti, zbrani gradiški fantje ter gostje, (pod vodstvom 72letnega, vedno mladega svojega župana-Kremenjaka), pošljajo s pustnega svojega veselja slavni družbi ta prinos kot mali pomoček k zmagi naši v boji za vero in narodnost. — G. Hinko Vodnik, stud. phil., 31 kron, v domoljubni namen nabral ob priliki svatbe g. Alojzija in Anice Pogačnik v gostilni „Pri združenju“ v Spodnji Šiški. — G. Olga Jenko v Litiji 9 kron 42 vin., nabrala na maskaradi slov. bralnega društva. — Skupaj 56 kron 82 vin. Živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Književnost.

— Matica Hrvatska začne svojim členom razpošiljati svoj književni dar za leto 1897. (trinajst knjig 20. t. m. Za letni prinos 8 gld. dobe členi: Kučera: Vrieme. Četice iz meteorologije. Sa 113 slika i 6 karata. VIII. 352 str.; Klaić: Bribirski knezovi od plemena Šubić do god. 1347. VIII. 176 str.; Pinter: Njemačka književnost do smrti Goetheve. XVI. 456 str.; Senoa: Sabrane pripovedi. Svezak osmi. 380 str.; Turgenjev: Izabrane pripovedi. Svezak treći. 416 str.; Fürst: Kraljević Radovan. Tragedija. Osman-Aziz: Bez svrhe Slika iz života. 204 str.; Novak: Dvie pripovedi. 160 str.; Tresić Pavličić: Simeon Veliki. Tragedija. 154 str.; — Miler: Tri vesele igre. 156 str. Kot založne knjige, katere dobe členi za znižano ceno, pa izidejo: Cezar: Galski i gradjanski rat. Preveo, uvod i bilješke napisao Kol. Rac (Prievoda grčkih i rimskih klasika sv. XIV.) XXXVI. 346 str. (cena za članove 1 fr.); — Platon i Xenophon: Symposion. Preveo, uvod i bilješke napisao Fr. Petračić (Prievoda grčkih i rimskih klasika sv. XV.) VIII. 148 str. (cena za članove 40 nč.). Hrvatske narodne pjesme. Dio prvi. Junačke pjesme. Knjiga druga. Uredio dr. Stjepan Bosanac (cena za članove 1 fr. 50 nč. — Slovenski členi, ki so s svojimi prinosi še na dolgu, naj plačajo dotične svote (3 gld.) čim najpreje!

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 18. februarja. Današnji večerni listi javljajo, da je državni zbor sklican na dan 10. marca. S kompetentne strani ta vest še ni potrjena.

Praga 18. februarja. Vprašanje, pride li v dež. zboru do adrese debate ali ne pride, je postalo politično vprašanje prve vrste. Vest, katero so raznašali nemški listi, da je deželni maršal knez Lobkovic v tej stvari poklican na Dunaj, je neresnična, pač pa je bil poročevalec o adresi dr. Kramar včeraj poklican telegrafično sem in se je po daljšem posveto-vanju z raznimi merodajnimi faktorji odpeljal na Dunaj, kjer bo danes popoldne konferiral z ministerskim predsednikom.

Praga 18. februarja. Češki poslanci so jako nejevoljni, da se Gautsch vtika v vprašanje o adresi dež. zbora. „Narodni Listy“ prijavljajo jako oster članek, v katerem pravijo mej drugim, da so se Nemci skrili za Gautscha, da preprečijo addresso, in da mu grozé z nadaljevanjem obstrukcije v drž. zboru, ako se ne uda njih zahtevi. „N. L.“ pravijo, da je to prezračilen moment, da se mora češki deželni zbor šele boriti za svojo pravico, skleniti addresso, in svari ministerskega predsednika, češ, ni treba ga šele spominjati na konsekvence, katere bi imelo preprečenje adrese. Če se hoče Gautsch dobro urezati, naj se uda nemškemu pritisku.

Gradec 18. februarja. Po velikih vojaških vajah se premeste nekateri polki tretjega voja. Doslej se ve samo, da pride 6. dragonski polk na Koroško, v vojaških krogih pa se govori, da se premesti tukaj garnizujoči bosanski polk.

Zader 18. februarja. Dež. zbor je v včerajšnji seji vzprejel addresso, kakor jo je se-

stavila narodna stranka, potem pa se je zasedanje zaključilo.

Beligrad 18. februarja. Metropolit Mihael je včeraj v starosti 72 let nenadoma umrl. Ker je bil Mihael glavna ovira namravani ločitvi razkralja Milana od Natalije, se splošni meni, da se zdaj ta ločitev izvrši.

Pariz 18. februarja. Vsled izjav pri včerajšnji obravnavi proti Zeli pretresajo vsi listi novič vprašanje, kateri državi je Dreyfuss izdal vojaške tajnosti, in vsi soglašajo, da najbrž Rusiji, katera pa se je zanje zanimala iz dobrih namenov, da bi namreč na republiko uplivala, naj pomnoži vojsko in jo pripravila za vse eventualnosti.

Pariz 18. februarja. „Journal“ poroča, da namerava vojni minister Billot v jedni prihodnjih sej poslanske zbornice celo afero Dreyfus pojasniti in zahtevati, naj se senat konstituira kot državno sodišče in naj stvar preišče.

Narodno-gospodarske stvari.

— **Sprememba v prometu s tovarnimi pošiljatkami za Levanto.** Glasom odloka vis. c. kr. trgovskega ministerstva dne 13. prosinca l. l. št. 1418 morejo se pošiljati počenši s l. svečanom 1898 tovarne pošiljatve v Carigrad in preko Carigrada na ostale ces. kr. pošte in Lloydove agencije v Levanti tudi preko Rumunije via Constanza pod istimi pogoji kakor preko Trsta. Odpošiljatelj mora označiti proro na poštni spremnici na prostoru v to določenem. Od gori omenjenega dne naprej velja za pošiljanje teh pošiljatev po morji nov cenik s sledečimi cenami. I. Poština glede uteže za pošiljanje: a) mej Constanza in Carigradom 12½ novč. (25 centimov), b) mej Trstom in Carigradom oziroma mej tema dvema in ostalimi lukami v Levanti (z uračunanim potom preko Italije) 50 novč. (1 frank) za vsacih 5 kilogramov. II. Poština glede vrednosti za pošiljanje na progi pod I. a) 5 novč. (10 centimov) in na progi pod b) 12½ novč. (25 centimov) za vsacih 120 gl. (300 frankov) napovedane vrednosti. III. Zavarovalnina proti nezgodam na morji in višji sili za pošiljanje na progah pod I. a) in b) 15 novč. (30 centimov), za vsacih 120 gl. (300 frankov) napovedane vrednosti. Ta pristojbina se pobira glede proge Constanza-Carigrad za vsako vrednostno pošiljatev, glede ostalih prog pa le za one vrednostne pošiljatve, koje želi odpošiljatelj zavarovati proti nezgodam na morji in višji sili. Za pošiljatve v Carigrad in Adrianopol pobira se pri pošiljanji preko Constanze poleg tega še 25 novč. (50 centimov) utežne poštine za vsacih 5 kilogramov in 2½ novč. (5 centimov) vrednostne poštine za vsacih 120 gl. (300 frankov) za slučaj, da je bila vrednost napovedana. Povzetne pošiljatve so preko Constanze pod istimi pogoji dovoljene kakor preko Trsta. Denarna pisma morejo se le preko Trsta pošiljati; za ista velja glede uteže znižana pristojbina 25 novč. (50 centimov).

Državne železnice. Začenši s 16. februarjem 1898. vozil bode iz Beljaka drž. kolodvor v Podklošter naslednji osebni vlak s II. in III. razredom, kateri bo imel zvezo z vlakom št. 2557 a Ziljske železnice. Odhod iz Beljaka drž. kolodvor ob 6 50 zvečer, iz kopališča Beljak ob 6 59 zvečer, iz Brnice ob 7 16 zvečer, prihod v Podklošter ob 7 44 zvečer. — Doslej samo za osebni in prtljažni promet urejena postajica Föh. Kunitzen-Vollman proge Plzen-Furth se je l. t. m. otvorila kot postaja za ves promet.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 14. februarja: France Medja, delavec, 48 let, Mestni trg št. 2, Alkoholizem.

V deželni bolnici:

Dne 14. februarja: Ivana Samnik, delavka, 46 let, srčna hiba. — Ivan Sitar, kajzar, 80 let, vnetje ledvic.

Dne 15. februarja: Melhior Mali, posestnik, 60 let, srčna hiba.

Bratje Sokoli!
Vse brate Sokole, ki na
veliko društveno maskarado
dne 22. t. m. ne pridejo maskovani, pozivljava, da se iste udeležijo v društveni opravi.
Na zdar!

Dr. Ivan Tavčar
t. č. starosta.

Alojzij Vernik
t. č. tajnik.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 3 62 m.

Februar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
17.	9. zvečer	729.5	3.2	sr. sever	jasno	
18.	7. zjutraj	729.4	-2.9	sr. vzsvzh.	oblačno	0.0
	2. popol.	727.9	3.4	sr. jzrah.	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura 4.1°, za 4.1° nad normalno.

Dunajska borza

dne 18. februarja 1898.

Skupni državni dolg v notah	102	gld. 45	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	45	
Avstrijska zlata renta	122	65	
Avstrijska krona renta 4%	102	85	
Ogerska zlata renta 4%	121	85	
Ogerska krona renta 4%	99	45	
Avstro-ogerske bančne delnice	929		
Kreditne delnice	363	25	
London vista	120	15	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	75	
20 mark	11	74	
30 frankov	9	51	
Italijanski bankovci	45	35	
C. kr. cekini	5	67	

Dne 17. februarja 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	163	gld. 50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	190	75	
Dunavska reg. srečke 5% po 100 gld.	131		
Zemlj. obd. avstr. 4½% zlsti zast. listi	98	90	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	161	75	
Ljubljanske srečke	22	75	
Rudolfove srečke po 10 gld.	27		
Kreditne srečke po 100 gld.	199	50	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	511		
Papirnat rubelj	1	27½	

POZOR!

I. zvezek letnika 1897 „Ljubljanskega Zvona“ se kupi.

Upravišтво „Ljubljanskega Zvona“.

Vzprejemem

solicitatorja

ali izvežbanega pomožnega uradnika z lepo pisavo Pača po dogovoru.

V Ljubljani, dne 12. februarja 1898.

Ivan Plantan

(241—3)

c. kr. notar.

Ljudevit Borovnik

(106)

(5)

puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih pušek za love in strelce po najnovejših sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi predeluje stare samokresnice, vzprejema vsakovrstna popravila in jih točno in dobro izvršuje. Vse puške so na c. kr. preskuševalnici in od mene preskušene. — Ilustrovani ceniki zastoj.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1897. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž, Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj, Mariine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — Prihod v Ljubljano. j. k. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 52 m. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Proga iz Novega mesta in iz Kočevja. Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 36 m. zvečer mešani vlak. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 20 m. zvečer. (17—39)

Dijak

sedmega gimnazijskega razreda išče kake primerne instrukcije, zlasti v matematiki. — Ponudba se prosijo pod „Instrukcija“ poste restante Ljubljana. (271)

V večjo trgovino špacerijskega in manufakturnega blaga na deželi iščeta se zmožen

trgovski pomočnik ter učenec
iz počtene rodbine. (261—2)

Vabilo.

Usojam se Vaše blagorodje najljubneje vabiti na danes v petek 18. in jutri v soboto 19. t. m. se vršeti

dunajski „Schramel“-večer

pri katerem nastopita najboljša znana

duetista Edi in Biedermann, dalje
gdčna. Ploni Pölzl in umetni žvižgalec Valtl.

Začetek ob ½. 8. uri.

Vstopnina 40 kr.

Z velespoštovanjem

(269)

Gab. Frölich

restavrater v hotelu „Pri slonu“.

Proti kašlju in nahodu, osobito deca, proti zasilenju, boleznim v vratu, žledom in mehurju priporoča se najbolje (1874—11)

koroški rimski vrelec.

Varstvena znamka. najboljša namazna voda.

Zdravilišče in letovišče, postaja Prevali, pošta Kotlje (Kötlach) Koroško.

Zaloga v Ljubljani pri M. E. Supan-u, in Lasku; v Kranju pri F. Dolencu; v Radovljici pri O. Homannu; v Trbižu pri Fr. Reithacker.

Pustni torek

velika

Sokolova maskarada

v „Narodnem domu“.